

Стефан Јанковић II/2
ОШ “Радоје Домановић”

“ ПРИЧА О ТАТАЛИЈИ “- Весна Алексић

ПРИЧА О ТАТАЛИЈИ

Књигу “Прича о Таталији” написала је Весна Алексић. Она је позната српска књижевница која је написала много књига, највише за децу и тинејџере. Мени се веома допала њена књига “Карта за летење” па сам био сигуран да ће ми се и “Прича о Таталији” свидети.

Књига говори о једном петогодишњем дечаку Рељи који ће добити секу Таталију, тачније Наталију. Цела збрка је у томе што он није планирао да има сестру и љут је што га нико ништа није питао. Још му је теже било што су се сви радовали тој беби и због ње му давали разне обавезе, а сви добро знамо да деца баш и не воле обавезе, сем ако је обавезно да се поједе чоколада.

Рељи су говорили да ће морати да чува сестру, да је пази, али му је најтеже било када су му рекли да ће и играчке морати да дели са њом. Па који још дечак воли да дели своје играчке са млађом сестром?!

Највише се љутио што је мама мало времена проводила са њим, она му је недостајала. Све се вртело око Таталије и маминог стомака. Баш због тога је терао инат свима. Ја баш и не знам како се то ради, али моја мама каже да је мој брат шампион у терању ината. Само што мој брат није почео у инат да прича јапански а Реља јесте. Ма наравно да то није прави јапански али је тако звучало. У инат је за Таталију изабрао све зелене и жуте ствари уместо розе, како иначе носе девојчице. Чак је размишљао где би могао да пошаље Таталију како би имао маму, тату и бекиситерку Цецу само за себе. Морам да признам да је имао добре идеје. Прво је хтео да је пошаље на Месец или Јупитер, па у џунглу као малог Моглија, или чак у доба диносауруса. Скроз шашаво! Морам да признам да има добру машту, скоро добру као моју. Могао бих чак и неке идеје да му дам.

Док сам читао, мислио сам да Реља баш и није добар брат, иако би он код моје маме био шампион у откаченим идејама. Али када сам прочитао колико је плакао за мамом и како је мирисао њен шал када је отишла у болницу са Таталијом, било ми га је жао.

И мени би моја мама недостајала. У поверењу, и ја највише волим како моја мама мирише. Реља је плакао и за Таталијом, не само за мамом. Тада сам схватио да се он плаши за њу и да је у ствари воли. Драго ми је да је Реља на крају био срећан што има Таталију за сестру и што ће мама сада пред спавање да љуби и њега и њу, али и даље мислим да неће да дели играчке са њом. Мој брат често каже да је братска љубав најбитнија на свету али омиљене играчке не дели!

Књига ми се веома допала и треба да је прочитају сви који ће добити брата или сестру. Тада ће научити да то није ништа страшно, већ заиста забавно. Тако имате друштво за играње и код куће, а не само у школи. И још нешто, ко се плаши мрака неће морати да спава сам у соби. Ја имам брата близанца, па Вам зато кажем. Ја сам њему чувао страх од мрака, а он мени страх од бабароге.

Реља и Наталија су срећни што имају једно друго, можда он то још увек не зна, али ће убрзо схватити.

Стефан Јанковић II/2
Наставник: Недељка Дидулица
ОШ "Радоје Домановић"
Бр. тел.: 011 312 14 47
Е-пошта: domanovic.biblioteka@gmail.com